

A solid red rectangular graphic is positioned on the left side of the slide, partially overlapping the grey background area.

Implementatiewet voorkoming witwassen en terrorismedinanciering ('lwt')

Reactie Vereniging voor Compliance Professionals

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Introductie	3
• Algemene observaties	4
• Specifieke observaties	10
Hoofdstuk 1. Algemene Bepalingen	11
Hoofdstuk 2. Meldingsplichtige entiteiten	12
Hoofdstuk 3. Financiële Inlichtingen	14
Hoofdstuk 4. Toezicht en Handhaving	15
Hoofdstuk 5. Samenwerking en Gegevensuitwisseling	16
Hoofdstuk 6. Wijziging overige wetten	17

Introductie



Achtergrond VCO

De Vereniging voor Compliance Professionals ('VCO') is opgericht in 2001 vanuit de behoefte kennisdeling binnen de financiële sector. Anno 2023 zijn we uitgegroeid tot een (non-profit) community voor professionals met een focus op Ethiek, Integriteit en Compliance. De VCO richt zich op het bevorderen van kennisdeling, professionalisering en samenwerking binnen het vakgebied Compliance. En het bevorderen van kwaliteit op ons vakgebied. De leden van de vereniging zijn werkzaam in een verscheidenheid van sectoren, waaronder financiële dienstverlening, zorg, maakindustrie, technologie en overheid. In verschillende rollen afhankelijk van de sector, (wettelijke) vereisten en functie.

Beroepscode en Nationaal Register EICP

Sinds januari 2024 is er voor de professionals die zich richten op Ethiek, Integriteit en Compliance (de 'EICP') een Beroepscode opgesteld. Deze code reflecteert de reeds bestaande wettelijke kaders, richtlijnen en uitingen binnen de verschillende sectoren.

De VCO heeft ook, met steun van verschillende stakeholders, het voortouw genomen om een Register in te stellen voor de EICP om kwaliteit en (permanente) educatie te waarborgen. Dit heeft onder andere geleid tot het oprichten van de Stichting Nationaal Register EICP in juni 2025. Momenteel is de VCO bezig met invulling geven aan de vorming van bestuur en het instellen van een accreditatiecommissie. Dit doen wij in samenwerking met diverse stakeholders.

De consultatie

De afgelopen twee jaar heeft de VCO meerdere constructieve bijdragen geleverd aan (beleids) uitingen van de wetgever en De Nederlandsche Bank. De input die u hiermee krijgt komt direct uit 'het werkveld' waar de uitwerking van de wet en regelgeving direct voelbaar is in de dagelijks operatie. Wij hebben van meerdere overheidsinstanties begrepen dat deze bijdrage als zinvol en waardevol wordt ervaren en daarbij het doel van de wetgeving ook daadwerkelijk wordt bereikt.

Aanvraag overleg met de Wetgever

Wij hopen door onze bijdrage het belang van enerzijds de rol en functie van de Compliance officer en anderzijds de meerwaarde van het werkveld te laten zien. Heel graag gaan wij met u in gesprek om dit stuk toe te lichten en te onderzoeken wat wij als expert community nog meer kunnen bijdragen voor een effectieve implementatie en uitwerking van deze Iwt.

Met vriendelijke groet,

De Vereniging voor Compliance professionals (VCO)

Toelichting / Leeswijzer

Dit document kan als volgt worden gelezen:

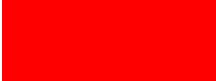
Bij de uitwerking van de specifieke punten is de hoofdstukindeling van de Iwt gevolgd;

Voor een overzichtelijke en constructieve bijdrage hebben wij de feedback voor DNB onderverdeeld in 'Algemene observaties' en 'Specifieke observaties' en 'Suggesties/vragen';

Bepaalde paragrafen kunnen meerdere suggesties/vragen bevatten. Voor de leesbaarheid wordt het nummer daarbij niet herhaald, maar geldt de witregel als afscheiding;

Aan dit stuk werkten diverse experts die verbonden zijn aan de VCO of zijn gevraagd door de VCO om input te leveren. De afzonderlijke input is op anonieme basis verwerkt en voor vragen over dit stuk kunt u contact opnemen met de voorzitter van de VCO.

Voor meer informatie over onze inbreng kunt u contact opnemen met ons via info@vco.nl | www.vco.nl



01. Algemene observaties

Algemene observaties (1/5)

1	Risico vertaling functie ‘Nalevings officer’- De rol van de <i>Compliance Officer</i> bestaat sinds de jaren '80 en heeft zich ontwikkeld tot een functie waarin integriteit centraal staat. Naast wettelijke verplichtingen werkt de beroepsgroep, gedreven door de VCO, aan verdere professionalisering. Met de introductie van de Beroepscode in januari 2024 is de basis gelegd voor het Nationale Register EICP: een stevig en toetsbaar kwaliteitskader dat richting geeft aan het vak. De wetgever vertaalt ‘Compliance’ naar <i>Nalevingsfunctionaris</i> (wijziging WTT art 15), dit lijkt ons, gezien de huidige rol en verantwoordelijkheden onjuist en onwenselijk. Een Compliance officer draagt niet alleen bij op toezicht op naleving van de wet en regelgeving maar heeft, nog veel belangrijker, een preventieve rol als adviseur om betrokkenen te helpen te voldoen aan deze wet en regelgeving. Wij pleiten daarom voor behoud en formele erkenning van de titel <i>Compliance Officer</i> of <i>Integriteits Officer</i>, titels die in de praktijk al breed worden gebruikt, zie hiervoor ook de Corporate Governance Code. Cruciaal is dat compliance en integriteit niet alleen de verantwoordelijkheid van de officer zijn, maar van de hele organisatie. Dit vergroot het draagvlak en maakt de wetgeving effectiever en praktischer toepasbaar.
2	Risico op complexiteit door dubbele regimes – Een aanzienlijk deel van de verplichtingen verhuist naar de AMLR, maar bepaalde nationale bepalingen blijven gelden. Dit kan leiden tot interpretatieverschillen en extra compliance-inspanning. Als andere lidstaten ook lokale regimes blijven hanteren (zie 1) kan dit een uitdaging gaan vormen voor instellingen die vestigingen en/of activiteiten in meerdere EU lidstaten.
3	Begripwijzigingen en definities – Nieuwe terminologie (‘uiteindelijk begunstigde’) en bredere definities van ‘zakelijke relatie’ vereisen herziening van interne procedures, training en IT-systemen.
4	Uitvoerbaarheid en overgangstermijn – Door de omvangrijke verschuiving van verplichtingen naar de AMLR en het volledig intrekken van de Wwft ontstaat een noodzaak voor herziening van beleid, procedures, training en IT-systemen. Zonder voldoende overgangstijd is implementatie per inwerkingtreding onrealistisch.
5	IT- en data-impact – Nieuwe definities, lagere contant limieten en wijzigingen in UBO-terugmeldplichten vragen aanpassing van transactiemonitoring, cliëntdossiers en rapportagesystemen. Dit kan met name voor kleinere instellingen een kostbare operatie zijn.
6	Praktische werkbaarheid gebrek invulling- Veel bepalingen moeten nog via een AMvB worden ingevuld. Hierdoor is het lastig om de praktische werkbaarheid en proportionaliteit te kunnen beoordelen, en de impact en uitdagingen in te kunnen schatten. Voor een risicogebaseerde aanpak in de praktijk is ook behoefte aan goede voorbeelden uit de praktijk met name gericht ‘waar het minder kan’.

Algemene observaties (2/5)

7	Risico regeldruk ondernemers- Het MKB-panel leverde door gebrek aan deelname geen input (MvT, p. 59) , waardoor een proportionaliteitstoets vanuit kleinere meldingsplichtige entiteiten ontbreekt, terwijl juist zij aanzienlijke lasten ervaren. Deze neemt mogelijk toe door de aangescherpte wetgeving. Toetsen bij toezichthouders geven inzicht, maar laten de praktijk bij kleinere partijen onvoldoende zien. Suggestie: Wij adviseren dan ook deze toetsing alsnog uit te voeren via uw Directoraat Ondernemingsklimaat (EZK).
8	Toegang UBO Register: De lwt is naar onze mening moeilijk zelfstandig leesbaar vanwege de vele verwijzingen naar de anti-witwasverordening (AMLR) en nader uit te werken details in algemene maatregelen van bestuur (AMvB). Hoewel het deels praktisch is te verwijzen naar de AMLR en AMvB (met name als guidance documenten nog gepubliceerd moeten worden) moet een wet ook zelfstandig leesbaar en werkbaar zijn. Voorbeelden (zie ook regels hieronder). Artikelen 12 en 13 van de AMLD6 m.b.t. toegang UBO-register en bepalen van legitiem belang worden grotendeels nader uitgewerkt in een AMVB: In de lwt wordt een grondslag opgenomen om bepaalde categorieën meldingsplichtige entiteiten bij AMvB toegang te verlenen tot een uitgebreidere set gegevens. Het kabinet is van mening dat dit alleen kan op voorwaarde dat de groep meldingsplichtige entiteiten die toegang krijgt tot gegevens niet te omvangrijk en divers wordt en er sprake is van voldoende mate van gegevensbescherming. Daarom wordt ervoor gekozen deze gegevens alleen te verstrekken aan meldingsplichtige entiteiten die een vergunning hebben op grond van de Wet financieel toezicht (Wft) en het notariaat [...]. Suggestie: Dit klinkt als beperkte groep (e.g., wel notarissen, maar niet advocaten en accountants, geen trustkantoren?). Daarom onze suggestie om de grootte van de groep te heroverwegen en meer toe te passen op de rol van alle Poortwachters onder bepaalde voorwaarden.
9	Met het AML-pakket heeft de Europese wetgever met name beoogd: • het vermogen van het financiële stelsel om verdachte transacties en activiteiten op te sporen te verbeteren en lacunes te dichten die door criminelen worden uitgebuit om illegale opbrengsten wit te wassen of terroristische activiteiten te financieren, • het huidige regelgevingskader van de Unie aan te passen aan nieuwe en opkomende uitdagingen die verband houden met technologische innovatie, de toegenomen integratie van financiële stromen in de interne markt en het mondiale karakter van terroristische organisaties. De wetgever heeft met de huidige regels al een stevig fundament gelegd voor due diligence. Dat biedt nu de kans om de volgende stap te zetten: het versterken van de aanpak van de kern van financieel-economische criminaliteit, namelijk het effectief confisqueren van criminele gelden. Juist op dit punt liggen nog verbeterkansen: meer confiscaties, betere registratie door EU-lidstaten (FATF rec. 33) en een intensievere vervolging van onderliggende delicten. Slechts 6 van de 27 lidstaten konden volgens Eurostat (2013) cijfers aanleveren, wat het belang onderstreept om criminelen nog meer te ontmoedigen en het systeem effectiever te maken. Wij missen een complete evaluatie van de effectiviteit van het huidige systeem en zouden dit toejuichen, zodat nieuwe wetgeving en maatregelen effectiever kunnen zijn. Suggestie: aanvullende bepalingen zouden overwogen moeten worden om (i) de AMLA confiscatiebevoegdheden te geven; indien dit niet mogelijk is, subsidiair (ii) de afzonderlijke lidstaten een verplichting op te leggen om budget opzij te zetten om een x% ervan te investeren in door overheid aan te stellen financiële rechercheurs welke de bevoegdheden hebben om zulks te doen

Algemene observaties (3/5)

10	De zesde antiwitwasrichtlijn introduceert nieuwe bepalingen inzake het toezicht op bepaalde intermediairs (uitgevers van elektronisch geld, aanbieders van betalingsdiensten en aanbieders van crypto-activa) die opereren onder de vrijheid van dienstverlening, via agenten, distributeurs of andere vormen van infrastructuur. De vereisten omvatten uitgebreide informatie-uitwisseling tussen de ontvangende en de thuislidstaat. Het verbreden van deze reikwijdte zal de strijd tegen financieel-economische criminaliteit nog moeilijker maken. Banken zien maar een kleine fractie van het geheel. Dit is een logisch gevolg van een systeem waarbij de overheid het voortraject van opsporing uitbesteedt aan private partijen. Vanuit de positie van een bank: hoe meer partijen worden toegelaten om bepaalde regelgeving na te leven, hoe meer verbrokkeld het monitoren wordt van de geldstromen of geldwaarden (zoals virtueel geld). Suggestie: De aanpak van “meer van hetzelfde” gedurende de afgelopen 35+ jaar (sinds FATF) heeft niet overal geleid tot het gewenste effect. Er is geen (confiscatie)data die reden geeft te veronderstellen dat de prikkel tot witwassen en de volumes aantoonbaar zijn afgenomen. In 1989 werd witwassen geacht tussen 2-5% van mondiaal BNP te genereren. Dit percentage is anno 2025 hetzelfde. Evenmin is er een duidelijke toename van veroordelingen te vinden op grond van tenlasteleggingen voor het plegen van aan witwassen gelieerde gronddelicten. <i>We pleiten dan ook voor om het integriteitstoezicht (vanuit AMLCTF perspectief) meer “terug te brengen” naar een door de centrale overheid gecontroleerd orgaan welke het budget en adequaat/ ervaren personeel heeft (nu Compliance personeel bij FI's) om alle stromen in samenhang te bestuderen met ruime confiscatiebevoegdheden. Afzonderlijke banken kunnen relevante informatie aan dit orgaan aanleveren en leveren een geldelijke bedrage (d.w.z. financiering van het budget voor de due diligence onderzoeken).</i> <i>Het opnieuw inregelen van de mechaniek van witwasbestrijding zal een fractie kosten van hetgeen de samenleving momenteel kwijt is aan witwasbestrijding (geschat op honderden miljarden USD, volgens de op 3 juli 2025 gepubliceerde studie door Mirko Nazzari and Peter Reuter. [How Well Does the Money Laundering Control System Work 1753263834 (1).pdf])</i>
11	Aanpassing regels uiteindelijk begunstigde bij abi's en icbe's – Wij zijn enthousiast te vernemen in de Memorie van Toelichting dat abi's en icbe's die in de vorm van een Fonds voor Gemene Rekening (FGR) zijn opgericht door de Nederlandse wetgever bij invoering van de nieuwe antiwitwasverordening niet meer zullen worden behandeld als soortgelijke juridische constructies als trusts, maar conform de werkwijze van artikel 61 van de antiwitwasverordening. In de praktijk leidt de huidige werkwijze waarbij gereguleerde en 'AIMFD light regime' abi's en icbe's die in de vorm van een Fonds voor Gemene Rekening (FGR) zijn opgericht, tot een overmatige administratieve ballast van deze fondsen en voor de banken waar een rekening wordt aangehouden. Dit gaat met name om het aanwijzen van grote aantallen participanten als UBO die in de praktijk geen enkele invloed hebben. Echter, omdat de wet dit voorschrijft, leidt tot allerlei onnodige eisen zoals het screenen op deze UBO's op bad press, PEP en sanctielijsten. Deze eisen gelden zowel voor het fonds als voor instelling waar een bankrekening wordt aangehouden. Suggestie: Onderzoek of er al vooruit kan worden gelopen op de implementatie van de AMLR, door verlichting te geven op de administratieve vereisten van de instelling en de bank waar een rekening wordt aangehouden. Dit eventueel in overleg met VCO, DUFAS en de NVB.

Algemene observaties (4/5)

12	Nieuwe taken bij de KVK: In de MVT staat het volgende over de nieuwe taken van de KVK: <i>Zo moet de KVK-mechanismes inrichten om de aangeleverde informatie te verifiëren. Om de KVK in staat te stellen deze verificaties effectief uit te voeren krijgt KVK de bevoegdheid om bij entiteiten en constructies alle informatie op te vragen die KVK nodig heeft om de verificatie uit te voeren. Ook wordt door de zesde antiwitwasrichtlijn vereist dat de KVK deze verificatie periodiek herhaalt. Om te voorkomen dat verificaties vaker of nauwkeuriger dan nodig uitgevoerd worden hangt de intensiteit van de verificatieprocedure en de frequentie waarmee de verificatie herhaald wordt af van het risico op witwassen of terrorismefinanciering dat aan de entiteit of constructie verbonden is.</i> Suggestie: <i>Binnen de financiële sector is veel ervaring opgedaan door Compliance officers als het gaat om de inrichting van de organisatie, benodigde systemen, processen, procedures en kennis. Voor een effectieve organisatie van de KVK van deze nieuwe taken, adviseren wij in een vroege fase de opgedane kennis en ervaring van compliance officers /professionals uit het werkveld hierbij te gebruiken. Als VCO zijn wij graag hierbij gesprekspartner voor zowel het verantwoordelijk ministerie als de KVK.</i>
13	Aanpassing regels uiteindelijk begunstigde bij abi's en icbe's – Wij zijn enthousiast te vernemen in de Memorie van Toelichting dat abi's en icbe's die in de vorm van een Fonds voor Gemene Rekening (FGR) zijn opgericht door de Nederlandse wetgever bij invoering van de nieuwe antiwitwasverordening niet meer zullen worden behandeld als soortgelijke juridische constructies als trusts, maar conform de werkwijze van artikel 61 van de antiwitwasverordening. In de praktijk leidt de huidige werkwijze waarbij gereguleerde en 'AIMFD light regime' abi's en icbe's die in de vorm van een Fonds voor Gemene Rekening (FGR) zijn opgericht, tot een overmatige administratieve ballast van deze fondsen en voor de banken waar een rekening wordt aangehouden. Dit gaat met name om het aanwijzen van grote aantallen participanten als UBO die in de praktijk geen enkele invloed hebben. Echter, omdat de wet dit voorschrijft, leidt tot allerlei onnodige eisen zoals het screenen op deze UBO's op bad press, PEP en sanctielijsten. Deze eisen gelden zowel voor het fonds als voor instelling waar een bankrekening wordt aangehouden. Suggestie: <i>Onderzoek of er al vooruit kan worden gelopen op de implementatie van de AMLR, door verlichting te geven op de administratieve vereisten van de instelling en de bank waar een rekening wordt aangehouden. Dit eventueel in overleg met VCO, DUFAS en de NVB.</i>
14	Samenhang van de lwt met de Wet internationale sanctiemaatregelen (WIS): De lwt implementeert het Europese AML-pakket en introduceert een risico gebaseerde aanpak voor cliëntenonderzoek en transactiemonitoring. Tegelijkertijd geldt voor instellingen binnenkort ook de WIS, die de naleving van VN- en EU-sancties waarborgt. De gelijktijdige toepassing van de lwt en de WIS kan leiden tot overlap en onzekerheid bij instellingen, bijvoorbeeld bij transactiemonitoring, gegevensdeling en meldplichten. Suggestie: <i>Het is naar onze mening dan ook wenselijk dat de Memorie van Toelichting uitgebreider dan nu ingaat op:</i> 1. <i>de verhouding tussen AML-verplichtingen en sanctieverplichtingen;</i> 2. <i>het vermijden van dubbele of tegenstrijdige rapportageverplichtingen;</i> 3. <i>de mogelijkheid om AML- en sanctieprocessen zoveel mogelijk geïntegreerd uit te voeren.</i> <i>Dit ziet voornamelijk om de nadere bedrijfsvoeringsregels die worden gesteld voor instellingen onder de lwt en de WIS. Het AML-pakket voorziet in bedrijfsvoeringsregels op het gebied van financiële sancties die – naar wij begrijpen – de huidige bedrijfsvoeringsregels uit de Sanctiewet 1977 gaan vervangen. Tegelijkertijd geldt dat het AML-pakket die regels enkel stelt voor de naleving van gerichte financiële sancties (waaronder volgens de MvT bevroeringsmaatregelen worden verstaan). Voor naleving van de overige sancties zal dit geregeld moeten worden in de 2^e tranche van de WIS. Ook hier is het van belang dat de regels zoveel als mogelijk gelijk zijn en op elkaar zijn afgestemd, zodat instellingen daar in hun beleid rekening mee kunnen houden en dit niet leidt tot tegenstrijdige verplichtingen. Een uitgebreidere toelichting op de spanning tussen risico gebaseerde naleving en absolute toepassing van sanctieregels in de Memorie van Toelichting, kan instellingen helpen die onder het toepassingsbereik van beide wetgevende kaders vallen.</i>

Algemene observaties (5/5)

15	Slotbepaling en overgangstermijn: Er wordt geen expliciete overgangstermijn genoemd voor implementatie van nieuwe verplichtingen die voortvloeien uit de AMLR en lwt. Suggestie: Voorzie een overgangstermijn van een realistische periode conform richtlijnen EBA gezien de ingrijpende proces- of systeemaanpassingen. Dit, zodat instellingen de veranderingen zorgvuldig kunnen doorvoeren en/of implementeren, waarbij de continuïteit gewaarborgd blijft.
----	---



02. Specifieke observaties

1. Algemene bepalingen

Algemeen

Bij de uitwerking van de Implementatiewet signaleren wij enkele aandachtspunten die van belang zijn voor een werkbare en effectieve toepassing in de praktijk. Ter illustratie delen we een aantal artikelen waar dit van toepassing zou kunnen zijn. Dit is echter niet limitatief en geldt voor meerdere artikelen relevant in deze IWT.

Illustratie:

- **Begripsbepalingen (art. 1.1 lwt)**

De voorgestelde wijziging van ‘uiteindelijk belanghebbende’ naar ‘uiteindelijk begunstigde’ en de uitbreiding van het begrip ‘zakelijke relatie’ kan leiden tot verwarring in de communicatie met cliënten en in internationale context.

- **Risicogebaseerde aanpak (art. 1.4 lwt)**

De beoogde risico-gebaseerde benadering dreigt te worden uitgehold door de zeer technische invulling vanuit EU/AMLA, zoals de vaste termijnen voor herziening van cliëntgegevens. Dit beperkt de noodzakelijke flexibiliteit en kan ertoe leiden dat instellingen een regel-gebaseerde in plaats van een risico-gebaseerde praktijk gaan volgen.

- **Drempelbedrag verbonden transacties (art. 1.7 lwt)**

De uitbreiding van de €3.000-limiet naar diensten achten wij terecht. Wel voorzien wij praktische uitvoeringsproblemen bij het vaststellen van ‘verbonden transacties’, met name wanneer deze plaatsvinden over verschillende tijdstippen of vestigingen.

Voor een eenduidige en geharmoniseerde vertaling van enerzijds de Instellingen en anderzijds de Toezichthouders pleiten wij voor:

- duidelijke guidance en praktische handreikingen (inclusief training) voor marktpartijen bij de toepassing van nieuwe begrippen;
- brede richtsnoeren die instellingen voldoende ruimte laten voor eigen risicoafwegingen;
- heldere guidance en werkbare handvatten voor het vaststellen en monitoren van verbonden transacties.

Indien gewenst dragen wij graag bij aan deze harmonisatie.

2. Meldingsplichtige entiteiten (1/2)

Algemeen

Meldingsplicht: Ongebruikelijke transacties moeten worden gemeld als verdachte transacties. Dit legt meer verantwoordelijkheid en beoordelingsvrijheid bij de poortwachter en vraagt om diepgang, tijd en onderzoekscompetenties. Voor een eenduidige aanpak is het noodzakelijk om guidance en handvatten te geven aan de betreffende poortwachters. En deze handvatten af te stemmen met de verschillende Toezichthouders betrokken in dit proces.

AI en regtech: Het verantwoord inzetten van nieuwe technologieën, zoals AI, moet worden geborgd bij persoonsgericht cliëntonderzoek en verscherpt onderzoek, zodat verdachte transacties in de toekomst tijdig kunnen worden gemeld.

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
2.3 lwt	Het belang van toetsing van bestuurders is groot. Daarom is het belangrijk dat deze toetsing zorgvuldig en transparant plaatsvindt. Dat is op dit moment ook niet altijd het geval. Een klacht indienen over de wijze van toetsing of het komen tot een toetsingsresultaat heeft momenteel een significante drempel welke verlaagd zou moeten worden. (1) Onzekerheid over wanneer 'wijziging in feiten of omstandigheden' leidt tot herbeoordeling van betrouwbaarheid. Bestaat er een meldplicht of concrete richtlijnen voor personeel of UBO's? (2) Toetsing van UBO's lijkt altijd nodig, net als bij hoger leidinggevend personeel, ook als de toezichthouder niet expliciet vraagt om het opsturen ervan (MvT, p. 58).	Invoeren onafhankelijk orgaan: Het toetsingsproces kan worden versterkt door een onafhankelijk orgaan in te voeren dat toetsingsbesluiten kan herzien, zodat klachten eenvoudiger en transparanter kunnen worden behandeld. 1) Specificeer wanneer wijzigingen en herbeoordeling van betrouwbaarheid vereisen en of hiervoor een meldplicht geldt. 2) Licht toe of UBO-toetsing altijd intern moet plaatsvinden of alleen op verzoek van de toezichthouder zodat instellingen hun processen efficiënt en conform de regels kunnen inrichten.
2.5 lwt	Juridische entiteiten en express trust constructies Artikel 10a, tweede lid, van de Wwft, dat opsomde welke vennootschappen en juridische entiteiten informatie over uiteindelijk begunstigden moesten registreren (art. 10a, lid 2), vervalt. In plaats daarvan wordt deze opsomming via een algemene maatregel van bestuur uitgewerkt, inclusief juridische entiteiten en constructies vergelijkbaar met express trusts, zodat duidelijk is welke entiteiten vallen onder de verplichtingen uit hoofdstuk IV van de antiwitwasverordening. Dit biedt flexibiliteit en sluit beter aan bij de risico's rond transparantie van uiteindelijk begunstigden.	Het is waardevol om te bespreken of het opnemen van voorbeelden in de wet voldoende duidelijkheid biedt. Tegelijkertijd biedt het openhouden van de mogelijkheid om aanvullende juridische entiteiten, bijvoorbeeld bij nieuwe constructies, via een AMvB te regelen flexibiliteit om de wet toekomstbestendig en toepasbaar te houden.

2. Meldingsplichtige entiteiten (2/2)

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
2.6 lwt Centraal contactpunt	Met het voorgestelde tweede lid wordt artikel 41, eerste lid, van de zesde antiwitwasrichtlijn, geïmplementeerd. Deze bepaling richt zich tot instellingen die hun bedrijf maken van het uitgeven van elektronisch geld, het verlenen van betaaldiensten en het aanbieden van cryptoactivadiensten, die in Nederland een andere vestigingen hebben dan een dochteronderneming of bijkantoor of die actief zijn via agenten of distributeurs of via andere soorten infrastructuur. De vierde en zesde antiwitwasrichtlijn bieden lidstaten de mogelijkheid om in bepaalde gevallen van deze instellingen te verlangen dat een centraal contactpunt voor deze vestigingen op haar grondgebied wordt aangewezen. Ten behoeve van een zo efficiënt mogelijke invulling van het toezicht, wordt van deze lidstaattoptie in Nederland gebruik gemaakt. Op grond van het voorgestelde artikel kan de toezichthouder derhalve onder omstandigheden een instelling verzoeken een centraal contactpunt aan te wijzen. Het centraal contactpunt vervult een coördinerende rol tussen de instelling en diens vestigingen en tussen de instelling en de toezichthoudende autoriteit van de lidstaat waar deze vestigingen gesitueerd zijn. Op grond van artikel 41, tweede lid, van de zesde antiwitwasrichtlijn zal de AMLA technische reguleringsnormen opstellen met criteria voor het bepalen van de omstandigheden waarin de aanwijzing van een centraal contactpunt passend is, en de taken van de centrale contactpunten.	Door middel van een verwijzing naar artikel 41, eerste en tweede lid, van de zesde anti witwasrichtlijn wordt in artikel 5.6 verduidelijkt dat de omstandigheden waarin de aanwijzing van een centraal contactpunt passend is en de taken van het centrale contactpunt. Middels het laatste zinsdeel van het voorgestelde artikel wordt bewerkstelligd dat het centraal contactpunt deze technische reguleringsnormen in acht neemt bij het inrichten van het centrale contactpunt. Invoeren richtlijn: Het kan nuttig zijn om in de wet, of in een aanvullende richtlijn, enkele situaties op te nemen waarin de Nederlandse wetgever een centraal contactpunt aanwijst. Dit creëert vroegtijdige duidelijkheid en biedt houvast, nog voordat alle RTS volledig zijn uitgewerkt, waardoor de toepassing van de regels meer geharmoniseerd en effectiever zullen zijn.
	De mogelijkheid voor toezichthouders om een centraal contactpunt op te leggen op verzoek kan leiden tot <u>onnodige lasten</u>, met name bij kleine instellingen zonder internationale structuur.	Overweeg een drempel of vrijstelling voor kleine instellingen of instellingen met uitsluitend nationale klanten.

3. Financiële – inlichtingeneenheid (1/2)

Algemeen

Invoeren van een assessment op de proportionaliteit- De FIE krijgt toegang tot een grote hoeveelheid data. Hoewel meldingen van meldingsplichtige instellingen zien op verdachte transacties, is deze classificatie gegeven door een organisatie die geen opsporingsinstantie is. De consequenties voor natuurlijke en rechtspersonen van het kunnen nemen van maatregelen (zoals het tijdelijk opschorten van de uitvoering van transacties of het gebruik van een rekening) zijn naar onze mening disproportioneel als dit alleen op basis van de bevindingen van een meldingsplichtige instelling zijn.

Voordat dergelijke maatregelen worden genomen, is het belangrijk eerst de kwaliteit en objectiviteit van de melding te beoordelen en een assessment op de proportionaliteit uit te voeren. De verplichte jaarlijkse feedback van FIE's aan meldingsplichtige instellingen over de kwaliteit van verdachte-transactiemeldingen is een positieve stap die deze zorgen op termijn kan verminderen.

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
3.6 lwt	(1) Onhelder hoe een zakelijke relatie tijdelijk kan worden opgeschort, welke activiteiten vanuit de entiteit hieronder vallen. (2) Begrip 'betalingen' ontbreekt in artikel 3.6, terwijl artikel 24 6AMLD dit wel expliciet benoemt. (3) In sub paragraaf 9 staat: <i>De Financiële-inlichtingeneenheid en haar bestuurders en werknemers zijn niet aansprakelijk voor enige schade die een derde lijdt als gevolg van een verzoek als bedoeld in het eerste lid.</i> Hier wordt niet de meldingsplichtige entiteit, haar bestuurders en werknemers genoemd. Zijn deze dan wel aansprakelijk ook al handelen zij in opdracht van de Financiële-inlichtingeneenheid.	(1) Maak duidelijker welke praktische maatregelen van instellingen worden verwacht. (2) Neem het begrip 'betalingen' expliciet op. (3) Neem expliciet op dat <u>ook</u> de meldingsplichtige entiteit, haar bestuurders en werknemers niet aansprakelijk zijn voor enige schade die een derde lijdt als gevolg van een verzoek als bedoeld in het eerste lid.
3.7 lwt	De bevoegdheid van de FIU om entiteiten voor een periode van ten hoogste 6 maanden transacties of relaties te laten monitoren kan vooral kleinere of niet-financiële instellingen zwaar belasten, door bijvoorbeeld beperkte systemen of capaciteit.	Pas de monitoringsverplichting proportioneel toe, rekening houdend met de capaciteit en mogelijkheden van de instelling.

4. Toezicht en Handhaving

Algemeen

Formelere intensivering samenwerking tussen Toezichthouders en belangenorganisaties en jaarlijkse rapportage: bij wet worden diverse instellingen aangewezen die zich richten op het Toezicht en handhaving van deze wetgeving. Het is echter de afgelopen jaren wel gebleken dat de toenemende regeldruk voor niet alleen instellingen, maar ook ondernemers hebben geleid tot een soms onhoudbare situatie wat heeft geleid tot de-risking van cliënten, boetes en andere onwenselijke consequenties.

Wij pleiten dan ook voor een formelere intensivering tussen de Toezichthouders en belangenorganisaties om de praktische en effectieve haalbaarheid van het Toezicht te vergroten. Bijvoorbeeld via enquêtes, ronde tafels en interviews. Waarbij op jaarlijkse wordt gerapporteerd aan het Ministerie van Financiën over de naleving van de instellingen (incl. de nieuwe instellingen) en de daarbij de kosten voor deze naleving van instellingen ook in kaart worden gebracht.

Wij adviseren verder de coördinatie tussen de relevante toezichthouders in de lwt te verankeren, dit zowel voor de uitvoering en toezicht op AML-regelgeving én sanctierecht.

Opleiding en educatie Toezichthouders: het belang van een goede Toezichthouder is cruciaal. De toezichthouder heeft een zeer belangrijke stem in het hele proces en validatie van instellingen en organisaties. Wij pleiten er dan ook voor dat de wetgever een verplichting instelt voor de (startende) Toezichthouder om een stage te lopen, die zich volledig richt op de sector of industrie waar de Toezichthouder werkzaam zal zijn. Dit vergroot het begrip op de sector of industrie waar de Toezichthouder zich op richt en is daardoor ook een effectievere Toezichthouder en eventuele sparringpartner.

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
4.3 lwt	'Zolang noodzakelijk' voor het openbaar houden van persoonsgegevens bij sancties is onvoldoende uitgewerkt in verhouding tot het belang van privacy bij zulke gegevens.	Bepaal wat onder 'noodzakelijkheid' valt bij het openbaar houden van persoonsgegevens, en wanneer deze noodzaak vervalt.

5. Samenwerking en Gegevensuitwisseling

Algemeen

Integriteitsverklaring hoog risico dienstverlening: In de Trustsector is de art 68 vereiste al ingebed in de reguliere processen. Ondanks het feit dat de lwt meer ruimte laat voor gegevens uitwisseling blijft het, gezien de privacy gevoeligheid, nog steeds een uitdaging. Wij denken daarom dat het zinvol is om bij hoog risico dienstverlening waarbij de client een integriteitsrisico kan vormen voor de instelling (met name binnen de financiële sector), een verplichting in te stellen om bij de instelling een integriteitsverklaring op te vragen. Om te voorkomen dat er privacy gerelateerde inbreuken ontstaan zou deze 'eventuele gegevensuitwisseling' vooraf contractueel worden vastgelegd met de cliënten. Eventueel door middel van of een 'prior consent' of 'consent', om de administratieve last te verlagen.

Duidelijke richtlijnen bewaartermijnen: De ruimere mogelijkheden voor gegevensuitwisseling zijn waardevol, maar roepen vragen op over AVG-conformiteit en bewaartermijnen. Wij denken dan ook dat het waardevol en efficiënt kan zijn om sector relevante handreikingen op te stellen waarin privacy-waarborgen en bewaartermijnen helder zijn uitgewerkt. Deze richtlijnen zouden in nauwe samenwerking met de AP moeten worden opgesteld om afwijkingen te voorkomen. Aangezien de groep van meldingsplichtige (dus onder toezicht staande instellingen) aanzienlijk wordt verruimd met ook kleinere ondernemers mag dit niet leiden tot een nog grotere regeldruk.

Gegevensdeling en rechtszekerheid: Het AML-pakket introduceert ruimere mogelijkheden voor gegevensdeling tussen instellingen en toezichthouders. Vanuit sanctierechtelijk perspectief is het wenselijk dat duidelijk wordt gemaakt hoe deze mogelijkheden zich verhouden tot sanctielijsten en bevroezingsmaatregelen. Instellingen hebben behoefte aan rechtszekerheid en praktische richtsnoeren om geïntegreerd te kunnen voldoen aan zowel AML- als sanctieverplichtingen.

6. Wijziging overige wetten (1/5) – Focus Wtt 2018

Algemeen

Fair level playing field

Het huidige toezichtsregime op Trust Service Providers in Nederland wordt als aanzienlijk strenger ervaren dan in omliggende landen. Dit heeft enerzijds geleid tot een betere invulling van wet- en regelgeving, maar anderzijds ook tot een uitstroom van entiteiten naar landen met een minder strikt regime. Daarmee ontstaat het risico dat het doel van de nieuwe EU-AMLD en AMLR – het uniform voorkomen van witwassen in Europa – in de praktijk niet volledig wordt bereikt.

De Nederlandse trustsector ondervindt hierdoor onnodige concurrentienadelen. Wij verzoeken de wetgever dit vraagstuk actief op EU-niveau te agenderen en te pleiten voor een meer geharmoniseerd toezicht, zodat een daadwerkelijk fair level playing field voor de sector in Europa wordt gerealiseerd.

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
Definitie trustdienst / domicilieverlening		
Art. 6.2 onder C (art. 3b lid 1 Wtt201)	Het voorgestelde art. 3b lid 1 Wtt2018 luidt: “Een ieder die in of vanuit Nederland diensten aanbiedt als bedoeld in artikel 2, eerste lid, punt 11, onder c, van de antiwitwasverordening registreert zich bij Onze Minister.”. Art. 2 lid 1 punt 11 onder c AMLR luidt: “het verstrekken van een statutaire zetel, bedrijfsadres, correspondentieadres of administratief adres, alsmede andere daarmee samenhangende diensten voor een bedrijf, een vennootschap, of een andere rechtspersoon of juridische constructie;”	Door in art. 3b lid 1 Wtt2018 te verwijzen naar art. 2 lid 1 punt 11 onder c AMLR in zijn geheel lijkt een registratieplicht te gelden voor zowel domicilie sec als domicilie plus dienstverleners. Wij begrijpen dat art. 3b Wtt2018 enkel ziet op domicilie sec dienstverleners welke onder toezicht van de BFT komen te staan. Trustkantoren verlenen (zij het beperkt) ook domicilie sec diensten aan bepaalde cliënten. Indien dit het geval is, vallen deze cliënten dan onder het toezicht van DNB of BFT?

6. Wijziging overige wetten (2/5) – Focus Wtt 2018

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
Clientonderzoek		
Art. 6.2 onder A IWT (Art. 1 lid 1 onder 7 Wtt2018) en art. 4.2 IWT	De definitie van “zakelijke relatie” komt te luiden: zakelijke relatie als bedoeld in artikel 2, eerste lid, punt 19, van de AMLR; MvT IWT: “De begripsomschrijving van “zakelijke relatie” strekt zich ook uit tot doelvennootschappen. Hoewel het begrip “doelvennootschap” niet expliciet is opgenomen in de antiwitwasverordening of de zesde antiwitwasrichtlijn, brengt het ontbreken daarvan geen materiële wijziging ten opzichte van de huidige wet met zich mee. De relatie tussen een trustkantoor en een doelvennootschap houdt immers verband met de professionele activiteiten van het trustkantoor en kent doorgaans een duurzaam of herhalend karakter. Daarmee voldoet deze relatie aan de elementen van een zakelijke relatie zoals gedefinieerd in de antiwitwasverordening.” Art. 2.4 IWT geeft aan dat aanbieders van trustdiensten in aanvulling van (regulier) CDD tevens altijd verscherpt cliëntenonderzoek (hierna: “EDD”) dienen te verrichten.	In de huidige context van de Wtt2018 wordt een onderscheid gemaakt tussen de client en de doelvennootschap, waarbij verschillende onderzoeksvereisten gelden. Gezien de uitleg in de MvT van de IWT dient voor zowel de (huidige) client als de doelvennootschap cliëntonderzoek te worden verricht op grond van art. 20 AMLR. Voor trustkantoren geldt op grond van art. 2.4 IWT daarnaast dat zij altijd verscherpt cliëntenonderzoek (EDD) dienen te verrichten conform art. 34 (met name lid 4) AMLR. Bovenstaande roept de volgende vragen op: 1. Dienen altijd alle EDD maatregelen zoals genoemd in art. 34 AMLR te worden toegepast of kan het trustkantoor hier een risicogebaseerde aanpak kiezen zoals expliciet in de AMLR is aangegeven? 2. Geldt op basis van het bovenstaande dat -naast voor de DV-, ook voor de (huidige) client EDD dient te worden verricht? 3. Dient voor een client eveneens de vermogenspositie van de UBO van de client te worden geanalyseerd (hetgeen nu onder de Wtt2018 enkel verplicht is voor de UBO van de DV)? 4. Momenteel geldt onder de Wtt2018 voor domicilie plus dienstverlening dat – ondanks dat de dienstverlening niet altijd ziet op de financiële administratie – een trustkantoor toch transactiemonitoring op alle transacties van de DV dient uit te voeren. Op welke wijze wordt deze verplichting onder de AMLR uitgelegd? 5. Moeten er twee aparte dossiers worden aangelegd voor de client en voor de doelvennootschap? 6. Art. 26 lid 2 AMLR geeft aan dat bij Hoog risico de periodieke review jaarlijks dient plaats te vinden en bij overige risicoprofielen tenminste iedere 5 jaar. Betekent het uitgangspunt van art. 2.4 IWT dat zakelijke relaties van trustkantoren altijd als Hoog risico dienen te worden aangemerkt waardoor een verplichte jaarlijkse review dient plaats te vinden, of kan een trustkantoor op grond van art. 26 AMLR toch een onderscheid maken per risicoprofiel?

6. Wijziging overige wetten (3/5) – Focus Wtt 2018

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
Art. 6.2 onder I en K IWT	De wettekst luidt: “De artikelen 24, 25, 26, 30, 37, 44, 74 en 76 en de paragrafen 4.2, 4.3 en 4.4 vervallen.”	De opsomming is niet volledig / consistent: art. 30 valt reeds onder paragraaf 4.2.
Art. 6.2 onder L IWT (art. 39 lid 2 sub b Wtt2018)	Pag. 106 MvT: “Artikel 22 Dit artikel regelt de gevallen waarin een trustkantoor verplicht is om cliëntonderzoek te verrichten. De voorgestelde wijziging heeft als gevolg dat de voorschriften van hoofdstuk II van de antiwitwasverordening gelden.”	Onjuiste verwijzing, moet dit niet hoofdstuk III zijn?
Art. 20 AMLR	Art. 1 Wtt2018 (definities) geeft de definitie van ‘integriteitsrisico’s’ welke door DNB is ingevuld als zijnde o.a. witwassen, terrorismefinanciering, omzeiling van sanctiewetgeving, maar ook corruptie, fiscale ontwijing en maatschappelijk onbetamelijk handelen. De AMLR ziet enkel op de risico’s van witwassen en terrorismefinanciering (en sancties).	Art. 26 en 27 Wtt2018 komen te vervallen. In deze artikelen waren het onderzoek naar de integriteitsrisico’s van de client en de DV opgenomen. 1. Betekent het vervallen van deze artikelen dat de risicoprofielen van de client en de DV enkel zien op de in de AMLR opgenomen risico’s? 2. Hoe verhoudt zich dit tot het vervallen van art. 23 Wtt2018 (verbod op vroegtijdige dienstverlening) als er bijv. sprake is van een mogelijk maatschappelijk onbetamelijk handelen?

6. Wijziging overige wetten (4/5) – Focus Wtt 2018

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
Art. 6.2 onder H (art. 16 lid 2 Wtt2018)	Conflicterende term: De term 'compliance functie' wordt vervangen door 'nalevingsfunctie'.	Wij begrijpen dat de term 'Compliance' uit de AMLR in de officiële Nederlandse versie van de AMLR als 'naleving' is vertaald. In de context van de antiwitwasregelgeving is het echter algemeen taalgebruik om 'Compliance' te bezigen. Daarnaast dekt de lading van nalevings officer niet wat de huidige Compliance officer heeft aan taken en verantwoordelijkheden. Wij adviseren om in de MvT duidelijk te maken dat daar waar 'naleving' wordt gebruikt, tevens 'Compliance' kan worden gelezen als het niet mogelijk is om de term Compliance Officer te behouden.
Art. 6.2 onder H (art. 16 lid 2 Wtt2018)	Het huidige wettelijke verbod op uitbesteding van de Compliance functie komt te vervallen. In de MvT wordt aangegeven: "Met deze voorgestelde wijziging vervalt het uitbestedingsverbod van de compliance functie in het tweede lid van dit artikel. Het uitbestedingsverbod voor de compliance functie is namelijk opgenomen in artikel 18, vijfde lid, van de antiwitwasverordening."	Art. 18 lid 5 AMLR ziet niet op een uitbestedingsverbod, waardoor deze verwijzing niet correct is. Indien bedoeld is te verwijzen naar art. 18 lid 3 AMLR zien wij hierin echter geen specifiek verbod op uitbesteding van de functie van nalevingsfunctionaris / compliance functie (dit ziet niet op de functie van nalevingsmanager, welke zich op leidinggevend niveau / bestuur bevindt). In de toezichtspraktijk heeft DNB bij trustkantoren die de compliance functie hadden uitbesteed aangegeven dat dit mogelijk is mits de compliance functie voldoende effectief en onafhankelijk is ingebed. Wij zouden dan ook willen voorstellen de verwijzing naar de AMLR te laten vervallen of een nadere motivering te geven op basis waarvan kan worden geconcludeerd dat de AMLR uitbesteding van de compliance functie/nalevingsfunctie verbiedt. Suggestie: maak duidelijk of er nu wel of geen mogelijkheid is tot uitbesteding van de compliance functie en zo ja, onder welke vereisten zie (ook opmerking over kwaliteits- en toezichtseisen)
Art. 6.2 onder J (art. 23a lid 1 sub c Wtt2018)	De verwijzing naar de EC High risk third country list komt te vervallen. De verbodsbepaling blijft nog wel gelden voor Rusland, Belarus en voor non-coöperatieve rechtsgebieden zoals aangewezen door de EU. Pag. 109 MvT: "Het eerste lid van artikel 23a vervalt, omdat voortaan rechtstreeks uit de antiwitwasverordening voortvloeit wat meldingsplichtige entiteiten dienen te doen ten aanzien van derde landen die geïdentificeerd zijn als staten die een hoger risico op witwassen of terrorismefinanciering opleveren."	1. Art. 23a lid 1 (aanhef) spreekt nog over uiteindelijk belanghebbenden van cliënten en doelvennootschappen. Dit zou moeten zijn 'uiteindelijke begunstigden'. 2. Een toelichting op wat de wettelijke grondslag is voor het handhaven van de verbodsbepaling ten aanzien van sub a, b en d van art. 23a Wtt2018 ontbreekt. 3. De tekst in de MvT (pag. 109) suggereert dat het gehele eerste lid van art. 23a vervalt terwijl de wettekst enkel spreekt over het vervallen van sub c.

6. Wijziging overige wetten (5/5)

Art.	Observatie	Suggestie / aanbeveling / opmerking
Aanpassing Wtt 2018	Als de uitbestedingsverbod van de Compliance functie wordt opgeheven dit kan risico's vergroten als uitbesteding onvoldoende wordt gemonitord	Wij pleiten voor expliciete kwaliteits- en toezichtseisen toe bij uitbesteding van compliance-functies. Hierbij verwijzen we ook graag naar het Nationale EICP register zoals bij de inleiding aangegeven.
15A lwt	Het vervallen van de pseudo-UBO, de bredere definitie van hoger leidinggevenden, de snellere kwalificatie als UBO en de toegenomen registratievereisten leiden tot een hogere werklast voor meldplichtige entiteiten, waarbij ook belanghebbenden hinder kunnen ondervinden.	Wij refereerden al eerder aan evaluatie en rapportage. Hierbij benadrukken we nogmaals het belang van de evaluatie van de uitvoerbaarheid van de optelling van UBO-verplichtingen. Dit dient zowel voorafgaand aan de inwerkingtreding als na implementatie plaats te vinden.
74 AMLR	Wij zijn onzeker wat precies onder 'dienstverlening in verband met aankoop of eigendomsoverdracht van goederen van hoge waarde' valt – vallen ook bijvoorbeeld transporteurs hieronder? Het begrip is onvoldoende afgebakend.	Onze aanbeveling richt zich op deze afbakening: Definieer concreet wat onder 'dienstverlening in verband met aankoop of eigendomsoverdracht van goederen van hoge waarde' valt.
WIS	De Wet Internationale Sanctiemaatregelen (WIS), zal op korte termijn de Sanctiewet 1977 vervangen. Het is van belang dat de wetgever de samenhang tussen lwt en WIS expliciet benoemt. Hoewel het wetsvoorstel hier al enkele woorden aan wijdt, achten wij het raadzaam om hier uitgebreider op in te gaan.	Wij deden al in dit document al eerder suggesties voor: • een goede samenhang tussen de lwt en de WIS • Samenhang in toezicht en coördinatie • Bij gegevensdeling ook specifiek aandacht te geven aan de (on)mogelijkheden bij sanctielijsten en bevroezingsmaatregelen.



www.vco.nl | info@vco.nl